

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Michala Bobka a Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **D. E.**, zastoupená Mgr. Rudolfem Axmannem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 157/30, Litoměřice, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci**, Rumjancevova 149/10, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 6. 2022, č. j. 15 A 228/2018 – 92,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce Mgr. Rudolfa Axmanna, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Shrnutí věci

[1] Žalobkyně v roce 2013 podala námitku proti obsahu obnoveného katastrálního operátu provedeného přepracováním. Brojila proti nesprávnému geometrickému určení parcel a z toho plynoucí nesprávné evidenci výměr těchto parcel. Po sérii rozhodnutí správních orgánů i rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) vydal žalovaný v srpnu 2018 rozhodnutí, kterým potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště X (dále jen „katastrální úřad“). Katastrální úřad

dílem řízení o námitkách týkajících se parcel, které nejsou ve vlastnictví žalobkyně, zastavil, dílem námitky žalobkyně týkající se parcel v jejím vlastnictví zamítl. Žalobě proti rozhodnutí žalovaného krajský soud napadeným rozsudkem nevyhověl.

[2] Nejvyšší správní soud musel především ověřit, zda krajský soud řádně vypořádal námitky žalobkyně týkající se jak samotné nesprávné evidence parcel způsobené obnovou katastrálního operátu přepracováním, tak procesních pochybení správních orgánů. Při tom se zabýval kritérii přezkumu obsahu obnoveného katastrálního operátu. Zároveň se vyjádřil k obsahovým požadavkům kladeným na kasační stížnost, především požadavku konkretizace tvrzených pochybení krajského soudu, proti jehož rozsudku kasační stížnost primárně směřuje.

II. Skutkový stav, předcházející řízení

[3] Z napadeného rozsudku krajského soudu a ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil následující.

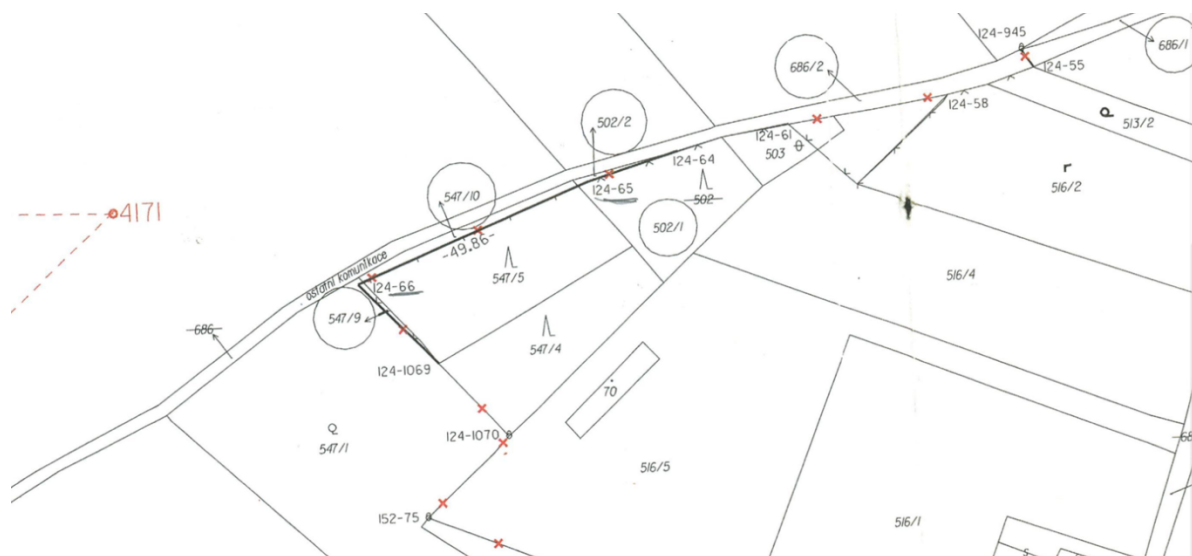
II. 1. Pozemkové úpravy a obnovy katastrálního operátu v k. ú. X.

[4] V části katastrálního území X (dále jen „katastrální území“ nebo „k. ú.“) došlo v roce 2004 k dokončení pozemkové úpravy (rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu X, ze dne 26. 5. 2004, č. j. 1548/04-2216, které nabylo právní moci dne 23. 6. 2004). Obvod dané pozemkové úpravy v zásadě kopíroval hranici intravilánu a extravilánu daného katastrálního území. Výsledná hranice pozemkové úpravy byla přesně zaměřena v geometrickém plánu č. 176-528/01, který byl jako podklad pozemkové úpravy zapsán do katastru v řízení vedeném katastrálním úřadem pod sp. zn. Z-3564/2003-506 (dále „stykový geometrický plán“). Na základě pozemkové úpravy došlo k obnově katastrálního operátu pro dotčenou část katastrálního území s platností od 12. 10. 2004.

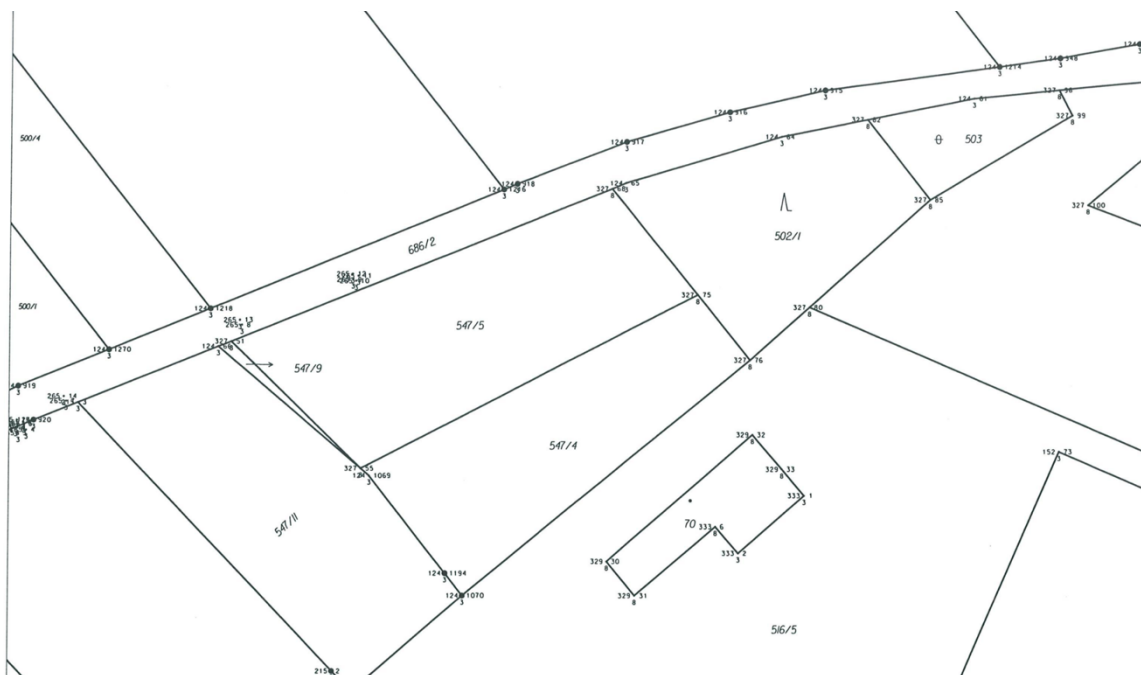
[5] Stykovým geometrickým plánem byla od parcely č. 547/5 s původní výměrou 925 m² oddělena parcela č. 547/10, na základě čehož se výměra parcely č. 547/5 snížila na 835 m². V rámci uvedené pozemkové úpravy byla dále parcela č. 502 rozdělena na parcely č. 502/1 a 502/2 a z parcely č. 686 vydělena parcela č. 686/2. Na základě bilančního listu připojeného k výše uváděnému rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 26. 5. 2004 došlo v rámci pozemkové úpravy ke zrušení parcely č. 547/10 ve prospěch parcely č. 686/2 (ke sloučení do této parcely). Jihovýchodní hranice takto vzniklé parcely č. 686/2 (s parcelami č. 547/5 a 547/9) tvořila část obvodu dané pozemkové úpravy a byla zaměřena a do katastrální mapy zakreslena na základě stykového geometrického plánu. Stejně tak tvořila část obvodu dané pozemkové úpravy severovýchodní hranice parcely č. 547/1 s parcelami č. 547/4 a 547/9. Z parcely č. 547/1 byla na základě geometrického plánu č. 215-652/2006 ze dne 21. 8. 2006 oddělena parcela č. 547/11, která tak nadále sousedila s parcelami č. 547/4 a 547/9.

[6] Hranici obvodu pozemkové úpravy z r. 2004 (značena tučně, respektive křížky) zobrazuje přiložený výřez stykového geometrického plánu (spojené listiny č. 6/27 – 28 správního spisu zn. OR-512/2017).

pokračování

[7] Žalobkyně nabyla vlastnické právo k parcelám č. 547/4, 547/5 a 547/9 v roce 2006. V roce 2013 došlo k vyhlášení nového katastrálního operátu pro zbylou část katastrálního území. Obnova dosavadního operátu byla provedena přepracováním souboru geodetických informací, soubor popisných informací byl do digitální podoby převeden již v letech 1994 – 1998. Platnost obnoveného katastrálního operátu nastala dnem 27. 11. 2013. Níže přiložený výřez digitalizované katastrální mapy zobrazuje stav po obnově operátu přepracováním (příloha 6/21 správního spisu sp. zn. OR-512/2017).

II. 2. Námitky žalobkyně a rozhodnutí předcházející rozhodnutí žalovaného

[8] Žalobkyně podala u katastrálního úřadu dne 21. 11. 2013 námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, jehož platnost nastala dnem 27. 11. 2013. Žalobkyně

zaprvé namítala nesprávné zobrazení hranic a uvedení výměry jí vlastněných pozemků p. č. 547/4, 547/5 a 547/9 v digitalizované mapě a aktualizovaném souboru popisných informací. Za druhé namítala nesprávné zobrazení hranic parcel č. 686/1, 686/2 a 512, které nevlastnila a které sloužily jako veřejné přístupové cesty k jejím pozemkům. Námitkou brojila rovněž, za třetí, proti nesprávnému vedení souřadnic (umístění) bodu 001240065 (124-65) a od toho se odvíjející nesprávně vedené délce hranice její parcely č. 547/5 s parcelou č. 686/2 oproti stavu při koupi parcely č. 547/5 v roce 2006, který tvrzeně činil 49,86 m. V důsledku těchto vad obnovy katastrálního operátu došlo podle žalobkyně k odchylkám v geometrickém určení jejich parcel a tím i ke snížení jejich výměry o několik m². Žalobkyně svá tvrzení podporovala protokoly o vytyčení hranic jejich pozemků, respektive (podle označení žalobkyně) geometrickými plány týkajícími se jejich pozemků, v nichž byly hranice uvedených parcel a uvedené body zobrazeny jinak. Z těchto však pouze ohledně protokolu o podrobném vytyčení stavby do terénu ze dne 2. 3. 2007 žalobkyně uvedla, že je založen na stavebním úřadu v X.

[9] Katastrální úřad dospěl k závěru, že při obnově katastrálního operátu přepracováním nedošlo k pochybení. Rozhodnutím ze dne 7. 2. 2014, č. j. OR-1394/2013-506, námitky žalobkyně zamítl, respektive rozhodl, že pozemkové parcely č. 547/4, 547/5 a 547/9 budou v katastru nemovitostí evidovány s grafickým určením podle výsledků obnovy katastrálního operátu. Odvolání žalobkyně žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 4. 2014, č. j. ZKI LI-O-7/184/2014, zamítl a rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil.

[10] Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně správní žalobou, které krajský soud rozsudkem ze dne 31. 5. 2017, č. j. 15 A 35/2014-68, vyhověl a rozhodnutí žalovaného i katastrálního úřadu zrušil. Správním orgánům vytkl vadu řízení spočívající v tom, že se nevypořádaly s celým předmětem řízení, neboť katastrální úřad o námitkách žalobkyně týkajících se pozemků p. č. 686/2, 686/1 a 512 nerozhodl výrokem a žalovaný tuto vadu nezhojil v odvolacím řízení. K argumentaci žalovaného, že žalobkyně ve vztahu k uvedeným pozemkům není aktivně legitimována k podání námitek, neboť ve smyslu § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále „katastrální zákon z r. 2013“), není jejich vlastníkem ani oprávněným z jiného práva k těmto pozemkům, krajský soud dodal, že z dikce uvedeného ustanovení jednoznačně neplyne, že by vlastník nebo jiný oprávněný mohl vznést námitku výhradně k pozemkům, k nimž má nějaké věcné právo. Proto pokud by správní orgány hodlaly na tomto názoru setrvat, měly by jej podle názoru krajského soudu podrobněji zdůvodnit, jinak by výsledné rozhodnutí mohlo být zatíženo vadou v podobě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

[11] Katastrální úřad proto o námitkách žalobkyně znovu rozhodl rozhodnutím ze dne 25. 10. 2017, č. j. OR-512/2017-506, přičemž byl vázán právním názorem krajského soudu. Námitky žalobkyně v celém rozsahu zamítl. Žalovaný k odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 21. 2. 2018, č. j. ZKI LI-O-31/639/2017-9, zrušil rozhodnutí katastrálního úřadu. Katastrálnímu úřadu vytkl, že v řízení rozhodoval o námitkách k pozemku, který nebyl předmětem obnovy katastrálního operátu přepracováním z roku 2013, a o námitkách k pozemkům, ve vztahu k nimž žalobkyně nebyla oprávněna k podání námitek. Pozemek p. č. 686/2 byl totiž součástí pozemkové úpravy dokončené v roce 2004, k pozemkům p.

pokračování

č. 686/1 a 512 žalobkyně nedisponuje vlastnickým ani jiným právem a není tak jiným oprávněným ve smyslu § 45 odst. 3 katastrálního zákona z r. 2013.

[12] V návaznosti na to katastrální úřad vydal dne 10. 4. 2018 pod č. j. OR 512/2017-506 usnesení, jímž řízení o námitkách žalobkyně v části, která se týkala pozemkových parcel č. 512, 686/1 a 686/2, zastavil, a zároveň rozhodl, že námitky směřující proti zakreslení parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9 v obnoveném katastrálním operátu se zamítají, respektive že uvedené parcely budou v katastru nemovitostí evidovány s geometrickým určením podle výsledků obnovy katastrálního operátu přepracováním z r. 2013. Katastrální úřad byl vázán názorem odvolacího správního orgánu, a proto v odůvodnění zastavení řízení ve vztahu k námitkám proti zakreslení parcel č. 512, 686/1 a 686/2 vyšel z toho, že právo podat námitku je vázáno na vlastnické nebo jiné právo, které se zapisuje do katastru nemovitostí, k dotčenému pozemku (parcely č. 512 a 686/1). Žádné takové právo ovšem žalobkyni nesvědčí. Ve vztahu k parcele č. 686/2 pak zopakoval názor žalovaného, že obnova katastrálního operátu z r. 2013 se této parcely netýkala. Geometrické určení parcely č. 686/2 vyplývalo ze stykového geometrického plánu, resp. jím bylo závazně určeno. Námitky proti zobrazení hranice parcely č. 686/2 měly dotčené osoby uplatnit v rámci řešení obvodu pozemkové úpravy podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech.

[13] Námitky proti zakreslení parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9 katastrální úřad neshledal důvodnými. Poukázal především na to, že hranice mezi parcelami č. 547/4 a 547/11, mezi parcelami č. 547/9 a 547/11 a mezi parcelami č. 547/9 a 686/2 byly určeny pozemkovou úpravou. Hranice mezi parcelou č. 547/4 a parcelami č. 516/5, 502/1 a 547/5, a stejně tak hranice mezi parcelou č. 547/5 a parcelami č. 502/1 a 547/9, byly do katastrální mapy digitalizované (dále též „KMD“) zakresleny na základě vektorizace rastru dosavadní katastrální mapy, v jejímž provedení úřad pochybení neshledal, neboť geometrické určení parcel se v digitalizované mapě nezměnilo. Z nového zákresu v KMD byly spočítány výměry uvedených parcel a jelikož při jejich srovnání s výměrami evidovanými k těmto parcelám před obnovou operátu nedošlo k překročení mezních odchylek, v souladu s § 63 odst. 6 tehdy platné vyhlášky č. 26/2007 Sb. byly v souboru popisných informací správně ponechány dosavadní výměry. K nesprávnému zobrazení bodů 124-66 a 124-65 katastrální úřad uvedl, že tyto byly zaměřeny v rámci pozemkové úpravy dokončené v roce 2004. Kvůli zániku některých parcel jejich sloučením do parcely č. 686/2 v rámci pozemkové úpravy z r. 2004 leží nyní bod 124-66 na trojmezí parcel č. 547/9, 547/11 a 686/2, bod 124-65 poté na lomu hranice parcely č. 502/1 s parcelou č. 686/2, nikoli na trojmezí hranic parcel č. 502/1, 547/5 a 686/2, jak se domnívala žalobkyně. K parcele č. 686/2 katastrální úřad uvedl, že obnova katastrálního operátu přepracováním z r. 2013 se jí vůbec netýkala, neboť tato parcela byla předmětem pozemkové úpravy z roku 2004. Konečně ani ohledně parcel č. 512 a 686/1 katastrální úřad pochybení při obnově operátu přepracováním neshledal.

II. 3. Rozhodnutí žalovaného

[14] Proti rozhodnutí katastrálního úřadu podala žalobkyně dne 4. 5. 2018 odvolání. V něm namítala kromě vad obnovy katastrálního operátu tvrzených již v původních námitkách mimo jiné následující: že námitky týkající se všech parcel měly být projednány

v jednom řízení; že bod 124-64 byl při obnově z r. 2013 posunut; že parcely č. 512 a 686/1 nebyly řešeny pozemkovou úpravou dokončenou v r. 2004; že v rámci obnovy přepracováním nebylo provedeno šetření na místě; že byla oprávněna k podání námitek týkajících se parcel č. 512, 686/1 a 686/2, jelikož je jinou oprávněnou ve smyslu katastrálního zákona; a že katastrální úřad nevysvětlil vznik nových bodů 327-68, 327-75, 327-51 a současně změnu přesnosti (kód kvality) bodů z kategorie 3 na kategorii 8. Přikládala také kopii porovnání původní mapy před obnovou s mapou po obnově, kterou získala při nahlížení do spisu v jiné věci vedené u krajského soudu, z níž má být patrné, že hranice jejich parcel jsou zakresleny nesprávně.

[15] Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. srpna 2018, č. j. ZKI LI-O-16/376/2018-10, potvrdil jak napadené usnesení o zastavení řízení ve vztahu k parcelám č. 512, 686/1 a 686/2, tak napadené zamítavé rozhodnutí o námitkách týkajících se evidence parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9 po obnově katastrálního operátu.

[16] Při svém posouzení žalovaný hodnotil mimo jiné platnou digitalizovanou katastrální mapu a dokumentaci obnovy operátu přepracováním. V prvé řadě poukázal na to, že ve vztahu k parcelám, které jsou předmětem námitek, je zásadní jednak obnova katastrálního operátu na základě výsledků pozemkové úpravy z roku 2004 s platností od 12. 10. 2004, jednak obnova katastrálního operátu přepracováním s platností od 27. 11. 2013. Obvodem uvedené pozemkové úpravy totiž byla určena hranice parcel č. 547/5 a 547/9 s parcelami č. 686/2 a 547/1. K obnově přepracováním pak žalovaný obecně uvedl, že jde o soubor úkonů katastrálního úřadu technického a evidenčního charakteru, při kterém je převedena grafická mapa, v daném případě mapa v témže sáhovém měřítku (1:2880) a zobrazovací soustavě (gustenberský souřadnicový systém) jako mapa stabilního katastru vzniklá v r. 1843, do formy grafického počítačového souboru – digitalizované mapy v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální. Při obnově operátu přepracováním se neprovádí měření v terénu a přesnost katastrální mapy se nemění – jde toliko o změnu formy katastrální mapy. Při obnově přepracováním nicméně jsou kromě rastrových souborů původních katastrálních map, které jsou do digitalizované formy mapy převáděny tzv. vektorizací, využívány výsledky dřívějších zeměměřických činností založených v dokumentaci katastrálního úřadu, například geometrické plány. Ze souřadnic lomových bodů takto vzniklého výkresu digitalizované mapy jsou poté vypočteny výměry jednotlivých parcel. Ty se porovnají s dosavadními výměrami a v případě překročení mezních odchylek stanovených v bodu 14.9 tehdy platné katastrální vyhlášky č. 26/2007 Sb. se do nového souboru popisných informací zavedou nově vypočtené výměry. Žalovaný dále doplnil, že katastrální úřad není v rámci obnovy operátu oprávněn rozhodovat o existenci či rozsahu vlastnického nebo jiného práva k nemovitostem.

[17] Žalovaný v řízení postupoval dle § 16 odst. 3 ve spojení s § 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon z r. 1992“). Nejprve přezkoumal zastavení řízení o námitkách ve vztahu k parcelám č. 512, 686/1 a 686/2. Konstatoval, zaprvé, že katastrální úřad ani žalovaný nebyli v daném řízení oprávněni rozhodovat o námitkách týkajících se pozemků, které obnovou katastrálního operátu z r. 2013 nebyly dotčeny. Tak tomu bylo v případě parcely č. 686/2, jejíž geometrické a polohové určení bylo závazně určeno pozemkovou úpravou dokončenou v r. 2004. Ze stejného důvodu nemohla být, za druhé, obnovou z r.

pokračování

2013 dotčena ani hranice parcel č. 547/5 a 547/9 s parcelou č. 686/2, neboť tato hranice tvoří obvod pozemkové úpravy z r. 2004 a jako taková byla zakreslena ve stykovém geometrickém plánu a závazně v katastrální mapě určena pravomocným rozhodnutím pozemkového úřadu o dané pozemkové úpravě, jímž jsou katastrální úřad i žalovaný v této věci vázáni. Námitky proti zakreslení této hranice měly dotčené osoby podat v řízení o pozemkové úpravě.

[18] Žalovaný dospěl, za třetí, k závěru, že žalobkyně nebyla oprávněna podat námitky podle § 16 odst. 3 katastrálního zákona z r. 1992 proti zakreslení parcel č. 512 a 686/1, neboť není vlastníkem ani jiným oprávněným ve smyslu tohoto ustanovení. Odkázal na definici termínu „jiný oprávněný“ v § 2 odst. 1 písm. d) katastrálního zákona z r. 1992. Poukázal na to, že i v jiných souvislostech (např. podání návrhu na opravu chyby v katastru) jsou tyto pojmy katastrálním zákonem z r. 1992 používány pouze ve vztahu k pozemkům, ke kterým vlastníkům a jiným oprávněným svědčí vlastnické nebo jiné do katastru zapisované právo. Žalobkyni však žádné takové právo k pozemkům p. č. 686/1 a 512 nesvědčí.

[19] Následně se žalovaný zabýval správností zamítnutí námitek týkajících se zakreslení parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9. K hranici parcel č. 547/5 a 547/9 s parcelou č. 686/2 žalovaný uvedl, že tato vznikla jako obvod pozemkové úpravy z r. 2004 na základě stykového geometrického plánu. Na základě vyšetření a zaměření obvodu pozemkové úpravy stykovým geometrickým plánem byly v mapě lomové body hranice uvedených parcel určeny i číselně v souřadnicích systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JSTK). Podle tohoto určení je zřejmé, že bod 124-66 je bodem trojmezí mezi parcelami č. 547/9, 547/11 a 686/2, bod 124-65 je lomovým bodem ležícím na hranici mezi parcelami č. 502/1 a 686/2, nikoli současně bodem hranice parcely č. 547/5, jak tvrdila žalobkyně. Proto ani délka hranice parcely žalobkyně č. 547/5 s parcelou č. 686/2 nemůže činit 49,86 m – jde o vzdálenost bodů 124-65 a 124-66. Bodem trojmezí parcel č. 502/1, 547/5, a 686/2 je bod 327-68, který byl určen při obnově operátu na základě vektorizace. K námitkám žalobkyně, že bod 124-65 je na trojmezí parcel č. 502/1, 547/5, a 686/2 vyznačen v jí přiloženém vytyčovací plánu a náčrtu, žalovaný uvedl, že vytyčením jako takovým není možné prokázat existující chybu zobrazení (evidence) hranice v katastrální mapě. Zobrazení v mapě musí odpovídat listinám založeným v dokumentaci katastrálního pracoviště, což současný zákres hranice parcely č. 547/5 odpovídá.

[20] Žalovaný neshledal ani jiné pochybení při obnově katastrálního operátu přepracováním ve vztahu k evidenci parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9. Kromě hranic převzatých z výše uvedeného stykového plánu byly hranice těchto parcel v obnoveném operátu určeny vektorizací rastru analogové mapy. Soutiskem digitalizované mapy a mapy pozemkového katastru žalovaný ověřil, že se geometrické určení uvedených parcel nezměnilo. Výměry parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9 zůstaly v souboru popisných informací po obnově tytéž jako před obnovou, jak plyne ze srovnávacího sestavení parcel.

[21] Nad rámec uvedeného žalovaný ještě výslovně vypořádal další námitky žalobkyně v jejím odvolání. Zopakoval, že bod 124-65 byl převzat z geometrického plánu obvodu pozemkové úpravy, určen číselně v souřadnicích S-JSTK, a proto se v souladu s bodem 13.9 (přílohy) katastrální vyhlášky považuje za bod s kódem kvality 3. Bodem trojmezí parcel č. 502/1, 547/5 a 686/2 je bod 327-68 určený při obnově přepracováním vektorizací staré

mapy. K žalobkyní doložené příloze, která měla srovnáním zakreslení jejích parcel před a po obnově prokazovat nesprávnost obnovy, žalovaný uvedl, že ve skutečnosti jde o dva na sobě položené podklady, z nichž jeden prosvítá přes druhý. K namítané změně přesnosti bodů žalovaný uvedl, že žalobkyně nespécifikovala, o jaké body se jedná, proto se touto námitkou nemohl zabývat. Neprovedení místního šetření poté vadu obnovy katastrálního operátu založit nemohlo, neboť se jednalo o obnovu přepracováním.

II. 4. Žaloba a napadený rozsudek krajského soudu

[22] Rozhodnutí žalovaného napadla dne 1. 11. 2018 žalobkyně u krajského soudu. Žalobou napadala jak výrok potvrzující usnesení katastrálního úřadu, jímž zastavil řízení (námitky týkající se parcel č. 512, 686/1 a 686/2), tak výrok potvrzující zamítavé rozhodnutí katastrálního úřadu (námitky týkající se parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9). Zaprvé nesouhlasila s tím, že správní orgány se – podle jejího mínění – v rozporu s rozsudkem krajského soudu č. j. 15 A 35/2014-68 odmítly zabývat jejími námitkami ve vztahu k parcelám č. 512, 686/1 a 686/2. Přitom poukazovala na to, že v době podání původních námitek jí nebyla známa podstatná skutečnost, že pozemek p. č. 686/1 je ve skutečnosti a v rozporu se stavem evidovaným v katastru zastavěn, a že žalovaný v rozporu se závazným právním názorem krajského soudu dostatečně nezdůvodnil zastavení řízení. Dále trvala na tom, že její parcely č. 547/4, 547/5 a 547/9 jsou v digitalizované mapě po obnově přepracováním nesprávně zakresleny. To dokládala jednak opětovně přiloženou kopií přílohy spisu tvrzeně obsahující srovnání zakreslení jejích parcel před a po obnově (kopie stránky nazvané „SOUTISK KDM – PK“ s číslicí 15), jednak podrobnou kontrolou území zpracovanou geodetem v roce 2016. Nesprávné umístění bodu 124-65 dokládala tvrzením soudního znalce Ing. Kavána, který v této věci dokonce v roce 2016 katastrálnímu úřadu podal podnět na opravu chyby. K žalobě též přikládala polní náčrt č. 124 z pozemkové úpravy v r. 2004, kde je bod 65 (později označen jako 124-65) umístěn na trojmezí parcel č. 502, 686 (z nichž později vznikly parcela č. 502/1 a 686/2 – pozn. soudu) a 547/5. S ohledem na nepřesnost původní analogové mapy dále žalobkyně namítala pochybení správních orgánů spočívající v neprovedení místního šetření namísto obnovy katastrálního operátu přepracováním. Namítala rovněž nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů.

[23] Krajský soud napadeným rozsudkem ze dne 7. 6. 2022, č. j. 15 A 228/2018-92, žalobu zamítl. Nejprve se s ohledem na zásadu koncentrace řízení upravenou v § 71 odst. 2 větě třetí zákona č. 150/2002, soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl zabývat námitkami uplatněnými žalobkyní v podání ze dne 28. 12. 2021 a v replice ze dne 3. 1. 2022, neboť byly uplatněny po lhůtě k podání žaloby. Jednalo se o námitku, že žalovaný nevysvětlil, kdo a proč vytvořil body začínající číslem 327 (např. 327-51, 327-68 a další) a proč označuje bod 124-65 za lomový, ačkoli se v daném místě nic nelomí a hranice vede rovně; námitku, že katastrální úřad všechny její parcely zmenšil při provádění pozemkových úprav; námitku, že vzdálenost hranic parcel č. 516/5 a st. 70 byla vždy 6 m, avšak najednou je 9 m; a námitku, že žalovaný se nevyjádřil ke správnosti rozhodnutí (katastrálního úřadu – pozn. soudu) ve vztahu k hranicím parcely č. 547/9.

[24] Dále krajský soud připomněl, že v dané věci se jednalo o řízení o námitkách žalobkyně proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, který vznikl přepracováním

pokračování

dosavadní analogové mapy. Při tomto postupu se pouze soubor geodetických informací přepracuje do digitální formy, aniž by došlo ke změně zobrazení hranic nemovitostí v mapě. Přitom se porovnává, zda stav v platné mapě katastru nemovitostí odpovídá listinám uloženým v dokumentaci katastrálního úřadu. Při obnově přepracování nedochází ke zjišťování průběhu hranic ani měření podle skutečného stavu v terénu. V té souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu vyjadřující se k povaze obnovy katastrálního operátu obecně a k povaze obnovy přepracování, konkrétně usnesení zvláštního senátu zřízeného zákonem č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004-12, publ. pod č. 695/2005 Sb. NSS, a rozsudek ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009-35. Pomocí těchto východisek pak krajský soud vypořádal námitky žalobkyně.

[25] Nejprve k námitce nerespektování závazného právního názoru žalovaným krajským soudem uvedl, že v rozsudku č. j. 15 A 35/2014-68 krajský soud správním orgánům uložil rozhodnout o celém předmětu řízení, tedy i námitkách týkajících se parcel č. 686/1, 686/2 a 512, a to s tím, že setrvají-li na názoru, že žalobkyně nebyla oprávněna vznášet námitky týkající se těchto parcel, mají tento svůj závěr podrobněji zdůvodnit. Podle krajského soudu správní orgány tento názor respektovaly. Katastrální úřad usnesením ze dne 10. 4. 2018 rozhodl o námitkách žalobkyně týkajících se parcel č. 686/1, 686/2 a 512, čímž vyčerpal celý předmět řízení. Žalovaný pak k odvolání žalobkyně toto usnesení přezkoumal a podobně jako před ním katastrální úřad řádně odůvodnil, proč žalobkyně námitky týkající se uvedených parcel nebyla oprávněna vznášet. Z obdobných důvodů krajský soud nepřisvědčil ani namítané nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů vedoucích k zastavení řízení o námitkách týkajících se parcel č. 686/1, 686/2 a 512.

[26] Krajský soud nepřisvědčil ani ostatním namítaným důvodům nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Ohledně toho, že správní orgány nezmínily podnět Ing. Kavána k opravě chyby v katastru týkající se bodu 124-65, nejprve uvedl, že v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu bylo postačující, že z rozhodnutí žalovaného vyplývalo, na základě jakých skutečností ve vztahu k žalobním námitkám rozhodoval a jakými úvahami se při tom řídil. Žalovaný rovněž vysvětlil, z jakých podkladů lze pro obnovu katastrálního operátu vycházet. Mezi tyto podklady však podnět na opravu chyby podaný Ing. Kavánem na základě zaměření ze dne 29. 11. 2016 řadit nelze. Dále žalovaný dle krajského soudu uvedl na pravou míru povahu žalobkyní odkazované přílohy označené jako „SOUTISK“ s číslicí 15. Současně podle soudu nebyl povinen vysvětlovat, proč byla při obnově zvolena přesnost 8, když z rozhodnutí žalovaného jasně plynulo, že lomový bod 124-65 i lomový bod 124-66 mají kód kvality 3, nikoli 8.

[27] Ani ve vztahu k zastavení řízení v části týkající se parcel č. 512, 686/1 a 686/2 neshledal krajský soud pochybení žalovaného. Potvrdil, že parcela č. 686/2 byla součástí pozemkové úpravy ukončené rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu X, ze dne 26. 5. 2004, č. j. 1548/04-2216, které nabylo právní moci dne 23. 6. 2004. Výsledná hranice parcely č. 686/2 po pozemkové úpravě tvořila hranici pozemkové úpravy a byla zachycena ve stykovém geometrickém plánu č. 176-528/01. Ohledně parcel č. 512 a 686/1 soud vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně k nim nedisponuje vlastnickým ani jiným do katastru zapisovaným právem. Citoval názor odborné literatury k § 36 katastrálního zákona z r. 2013, které vymezuje okruh osob oprávněných podat návrh na

opravu chyby obdobně jako § 45 odst. 3 nového katastrálního zákona (§ 16 odst. 3 katastrálního zákona z r. 1992). Dospěl k závěru, že námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona z r. 2013 (§ 16 odst. 3 katastrálního zákona z r. 1992) mohly podat pouze přímo dotčené osoby, tj. vlastník a jiný oprávněný. Námitky proti zakreslení parcel č. 512, 686/1 a 686/2 proto představovaly zjevně právně nepřipustné podání a řízení bylo v této části zastaveno v souladu s § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Argumentaci žalobkyně upozorňující na údajné nelegální stavby parcele č. 686/1 a jejich dodatečnou legalizaci soud v tomto směru shledal zcela bezpředmětnou.

[28] Následně se krajský soud vypořádal s žalobními námitkami ohledně umístění lomového bodu 124-65. Vycházel z toho, že vytyčování je postup v terénu vycházející z údajů v katastru nemovitostí, z jehož výsledku nelze bez dalšího usuzovat na správnost či nesprávnost údajů v katastru, což podpořil citacemi právních předpisů. V návaznosti na to shledal irelevantním, jak byl bod 124-65 vytyčován v terénu, a proto neprovedl ani žalobkyní navrhovaný důkaz protokolem o vytyčení hranic a vytyčovacími náčrty. Vysvětlil, že body začínající číslem 124 vycházejí z měření uskutečněných při provádění pozemkové úpravy z r. 2004 a představovaly místa, kde se lomil průběh hranice předmětné pozemkové úpravy. Následně popsal vznik bodu 124-65 v rámci této pozemkové úpravy, z něhož podle soudu jednoznačně vyplývalo, že lomový bod 124-65 není totožný s bodem trojmezí aktuálních parcel č. 502/1, 547/5 a 686/2, jak tvrdila žalobkyně. Krajský soud poté ověřil, že souřadnice bodu 124-65 se od počátku jeho určení v rámci pozemkové úpravy z r. 2004 nezměnily.

[29] Krajský soud rovněž ověřil správnost geometrického určení parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9 po obnově operátu přepracováním. Ani v tomto ohledu pochybení správních orgánů neshledal, neboť podle něj jednotlivé vektory při vektorizaci kopírovaly rastrovou stopu mapy a u uvedených parcel nedošlo k posunu hranic ani ke změně tvaru. Nepřisvědčil ani námitce rozdílu (zkrácení) výměr uvedených parcel žalobkyně obnovou operátu přepracováním. Zde vycházel z toho, že výměra parcely není podle § 20 katastrálního zákona z r. 1992 (§ 51 katastrálního zákona z r. 2013) závazným údajem katastru nemovitostí. Odkázal na rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2012, č. j. 2 As 144/2011-47, podle něhož jsou výměry parcel v katastru evidovány s přesností danou metodami, kterými byly určeny. Pokud je přesnost původní evidované výměry nižší v důsledku nízké přesnosti dřívější analogové mapy (v měřítku 1:2880), novým výpočtem na základě grafického počítačového programu může dojít ke zpřesnění výměry při zachování geometrického určení nemovitosti. Krajský soud přitom ověřil, že v projednávané věci se údaje o výměrách parcel žalobkyně před obnovou katastrálního operátu a po ní neliší. S ohledem na uvedené krajský soud shledal žalobkyní navrhované důkazy výsledkem podrobné kontroly daného území společností Ags Plán s. r. o. z roku 2016 a výsledkem porovnání výměr (založený ve spisu krajského soudu sp. zn. 14 Co 191/2021) nadbytečnými a v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. je neprovedl.

[30] Ani namítanému pochybení správních orgánů neprovedením místního šetření krajský soud nepřisvědčil. V první řadě uvedl, že při zvoleném způsobu obnovy katastrálního operátu (přepracováním, nikoli novým mapováním) se pouze převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby. Rovněž z rozsudku NSS ze dne

pokračování

6. 2. 2019, č. j. 1 As 401/2019-23, podle krajského soudu vyplývalo, že dotčené osoby nemohou při obnově katastrálního operátu přepracováním namítat ve vztahu k vymezení hranic neprovedení místního šetření, neboť tím by se fakticky domáhaly zjišťování průběhu vlastnické hranice, což katastrálnímu úřadu nepřísluší. Krajský soud nedospěl ani k závěru, že katastrální úřad měl provést obnovu operátu novým mapováním, což podpořil mimo jiné odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2019, č. j. 62 A 221/2017-49. Konečně k námitkám žalobkyně upozorňujícím na nízkou přesnost mapy krajský soud uvedl, že cílem obnovy operátu přepracováním je změna média, na kterém je mapa zobrazena, nikoli zpřesnění takového zobrazení, což podpořil odkazem na rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2020, č. j. 2 As 264/2018-46.

III. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[31] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížností napadá všechny výroky (I. a II.) rozsudku krajského soudu. Domáhá se toho, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Napadenému rozsudku stěžovatelka vytýká nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů i nesrozumitelnost, nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení hmotněprávních i procesněprávních otázek a rovněž namítá vady řízení před krajským soudem.

[32] Tvrzenou nepřezkoumatelnost stěžovatelka nejprve obecně vymezuje tak, že napadený rozsudek je vnitřně rozporný a tvrzení v něm uvedená nejsou zdůvodněna. Nesrozumitelnost napadeného rozsudku stěžovatelka konkrétně spatřovala zaprvé v tom, že krajský soud potvrdil protimluv žalovaného, jenž nejprve (bod 9 odůvodnění napadeného rozsudku) tvrdí, že katastrální úřad rozhoduje o tom, jak bude v katastru nemovitostí hranice evidována, aby následně (bod 11 a 20 odůvodnění rozsudku) uvedl, že katastrální úřad není povolán k autoritativnímu určování hranic pozemků. Nesrozumitelnost stěžovatelka dále spatřovala v bodu 26 napadeného rozsudku ve vztahu k vysvětlení vzniku bodu 327-68. V bodu 52 odůvodnění pak podle stěžovatelky napadený rozsudek ohledně umístění bodu 124-65 sám přiznává, že tento bod se nacházel na hranici její parcely se sousedními dvěma parcelami, avšak v předcházejících bodech tvrdí, že jde o bod lomový a na hranici parcely stěžovatelky určen nebyl.

[33] Nedostatek důvodů spatřuje stěžovatelka zaprvé v neproověření tvrzené nezákonnosti provedení obnovy operátu plynoucí z tvrzené změny výměry parcel stěžovatelky. Napadený rozsudek se dle stěžovatelky dále nevypořádal s její námitkou týkající se úzké interpretace termínu „jiný oprávněný“ ve smyslu § 16 odst. 3 katastrálního zákona z r. 1992 (45 odst. 3 katastrálního zákona z r. 2013), respektive se stěžovatelkou navrhovaným výkladem tohoto termínu. Napadenému rozsudku také vytýkala, že v bodech 28 – 33 a bodu 35 odůvodnění pouze cituje zákon a odkazuje na judikaturu, aniž by blíže vysvětlil jejich souvislost s posuzovanou věcí. Nedostatek důvodů stěžovatelka konečně spatřuje v nevypořádání námitek týkajících se parcel č. 686/1 a 512.

[34] Stěžovatelka dále vytýkala žalovanému i krajskému soudu nesprávně zjištěný skutkový stav. V rozporu se závěry napadeného rozsudku i rozhodnutí žalovaného podle stěžovatelky došlo obnovou operátu ke snížení výměry jejích parcel (č. 547/4, 547/5 a 547/9) celkem o 132 m². Uvedené tvrzení podporovala přiloženými listinami (list

vlastnictví evidující vlastnictví nemovitostí stěžovatelky a srovnávací sestavení parcel). V té souvislosti rovněž namítala, že krajský soud se s uvedeným tvrzením nevypořádal a že ona sama jej nemohla prokázat, neboť nemá přístup do příslušné evidence katastru nemovitostí. Zároveň stěžovatelka dle svých slov až do podání žaloby ke krajskému soudu nemohla získat další informace od katastrálního úřadu.

[35] Stěžovatelka obecně uvedla, že vzhledem ke změně výměry dokládané listinami přiloženými ke kasační stížnosti je nepochybné, že obnova katastrálního operátu byla ve vztahu k parcelám č. 547/4, 547/5 a 547/9 provedena nezákonně. Žalovaný i krajský soud podle stěžovatelky rovněž nesprávně posoudili otázku, zda je stěžovatelka osobou oprávněnou k podání námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu ve vztahu k parcele, kterou nevlastní, ani k ní nedisponuje jiným právem. Nezohlednili totiž, že předmětné parcely jsou jedinou možnou přístupovou cestou k jejím pozemkům. Stěžovatelka rovněž uvedla, že při obnově operátu přepracováním je nezbytné vycházet ze souboru geodetických informací, tj. i všech listin, které jsou vedeny v katastru nemovitostí, což však katastrální úřad neučinil a žalovaný tento nedostatek nezhojil. Napadený rozsudek též nesprávně posoudil otázku, zda žalovaný postupoval v souladu s § 2 odst. 1 a 3 správního řádu.

[36] Krajskému soudu stěžovatelka dále vytkla, že se nesprávně s odkazem na zásadu koncentrace řízení (§ 71 odst. 2 s. ř. s.) nezabýval některými jejími námitkami, neboť tyto námitky podle stěžovatelky byly obsaženy v žalobě a k jejich uplatnění tak nedošlo až po lhůtě k podání žaloby. V kasační stížnosti stěžovatelka také rozporovala řadu tvrzení žalovaného, mj. že přesnost katastrální mapy se obnovou přepracováním nezměnila a odpovídá původní analogové mapě, přičemž většina bodů je evidována s kódem kvality 8, a že u parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9 nedošlo obnovou katastrálního operátu ke změně geometrického určení. V souvislosti s bodem 49 odůvodnění napadeného rozsudku dále poukázala na to, že i vytyčení hranic patří do souboru geodetických informací. Stěžovatelka rovněž nesouhlasila s vysvětlením povahy přílohy č. 15 správního spisu sp. zn. ZKI LI-O-7/184/2014 nazvané „SOUTISK“.

[37] Žalovaný navrhl kasační stížnost zamítnout. Ztotožnil se se závěry krajského soudu. Dále odkázal na své rozhodnutí ze dne 20. 8. 2018. K námitkám týkajícím se zastavení řízení ve vztahu k parcelám č. 512, 686/1 a 686/2 zopakoval, že posledně uvedené se obnova operátu přepracováním v r. 2013 netýkala, ve vztahu k ostatním dvěma parcelám pak nebylo možné dovodit legitimaci stěžovatelky k podání námitek, neboť k dotčeným parcelám stěžovatelce nespědí vlastnické ani jiné právo. K tvrzenému snížení výměry parcel stěžovatelky uvedl, že prověřil postup katastrálního úřadu při zobrazení hranice při obnově operátu přepracováním a pochybení neshledal. Severozápadní hranice parcel č. 547/5 a 547/9, jakož i jihozápadní hranice parcel č. 547/4 a 547/9 byly převzaty ze stykového geometrického plánu. Ostatní hranice byly do mapy doplněny vektorizací, při které bylo geometrické určení parcel dodrženo. Žalovaný rovněž zopakoval popis vzniku bodu 124-65 (zaměření ve stykovém geometrickém plánu) a bodu 327-68 (vektorizací rastru analogové mapy).

IV. Právní posouzení

pokračování

IV. 1. Přípustnost kasační stížnosti a úvodní poznámky

[38] Nejvyšší správní soud úvodem shledal, že kasační stížnost je přípustná. Byla podána osobou oprávněnou (účastník řízení před krajským soudem), ve lhůtě dle § 106 odst. 2 s. ř. s., v souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. namítá důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a nespadá ani pod jiný z případů nepřípustnosti předvídaných § 104 s. ř. s. Kasační stížnost netrpí vadami a Nejvyšší správní soud neshledal ani jiný nedostatek podmínek řízení, který by bránil dalšímu postupu ve věci.

[39] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž přihlížel k případným vadám, které je povinen zkoumat z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[40] Kasační stížnost není důvodná.

[41] Nejvyšší správní soud předně podotýká, že řízení o kasační stížnosti není pokračováním řízení o žalobě, nýbrž samostatným řízením o mimořádném opravném prostředku za procesní situace, kdy řízení před krajským soudem již bylo pravomocně skončeno. Nejvyšší správní soud v něm přezkoumává především rozhodnutí a postup krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.), proto i důvody kasační stížnosti, respektive kasační námitky musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu.

[42] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou (§ 109 odst. 4, věta před středníkem, s. ř. s.). Proto kvalita a preciznost ve formulaci obsahu stížnostních bodů a jejich odůvodnění v kasační stížnosti v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí kasačního soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011 č. j. 1 As 67/2011-108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Nejvyšší správní soud není povinen ani oprávněn nahrazovat projev vůle stěžovatele, domýšlet za něj argumenty a vyhledávat na jeho místě možné vady napadeného správního či soudního rozhodnutí (srov. nález Ústavního soudu ze dne 11. 1. 2007, sp. zn. II. ÚS 493/05), není-li k jejich přezkumu vázán z úřední povinnosti (viz např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Stěžovatel proto v kasační stížnosti musí uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu (srov. např. rozsudky ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, bod 140, nebo ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 34/2012-64, bod 21).

[43] Zároveň se Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti podle § 104 odst. 4 *in fine* s. ř. s. nemůže zabývat námitkami, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl; takové námitky jsou nepřípustné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004-49, zveřejněný pod č. 419/2004 Sb. NSS). Nepřípustnost námitek podle § 104 odst. 4 s. ř. s. bude dána nejenom v případech, kdy stěžovatel danou námitku před krajským soudem neuplatnil vůbec, ale též v případech, kdy byla taková námitka před soudem uplatněna v rozporu s koncentrační zásadou, tj. po uplynutí lhůty k podání žaloby podle § 71 odst. 2 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 9. 2008, č. j. 1 Afs 102/2008-39).

[44] Doposud uvedená východiska se neuplatní pouze ve vztahu k vadám, které Nejvyšší správní soud posuzuje z úřední povinnosti. Takové vady spočívají v tom, že řízení před krajským soudem bylo zmatečné nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, že napadené rozhodnutí krajského soudu je nepřezkoumatelné a že rozhodnutí správního orgánu je nicotné (§ 109 odst. 4, věta za středníkem, s. ř. s.). Další, judikaturou dovozené případy vad zkoumaných *ex offio* spočívají mimo jiné v porušení lidských práv chráněných ústavním pořádkem (rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2008, č. j. 2 As 9/2008-77), v aplikaci právního předpisu, který nebyl řádně vyhlášen (např. rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2008, č. j. 1 Afs 21/2008-98), nebo v použití právní normy, která na věc nedopadá. Nejvyšší správní soud ovšem nezruší takové rozhodnutí, u něhož je možné bez rozsáhlejšího doplňování řízení dospět k závěru, že i přes užití práva, které na věc nedopadá, by výsledek řízení při užití odpovídajícího práva byl tentýž (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 7. 2009, č. j. 8 Afs 51/2007-87).

[45] Zároveň Nejvyšší správní soud připomíná, že povinnost orgánů aplikujících právo svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13), případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i s akceptací odpovědi implicitní (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011-72). To znamená, že na určitou námitku lze reagovat rovněž tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru stěžovatele odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné opONENTUŘE (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08; obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012-50, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013-30, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013-50).

[46] Kasační stížnost stěžovatelky obsahuje do značné míry obecné, nekonkretizované a strohé výtky: Některá tvrzení stěžovatelky jsou nesrozumitelná. Řada jejích námitek navíc míří vůči postupu a právnímu posouzení žalovaného, aniž by stěžovatelka polemizovala se závěry krajského soudu. Některé její námitky také míří zcela mimo předmět řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu. Nejvyšší správní soud proto s ohledem na výše uvedená východiska konstatuje, že pouze část obsahu kasační stížnosti představuje námitky způsobilé věcného přezkoumání. Tyto námitky Nejvyšší správní soud níže vypořádal v míře obecnosti respektive neurčitosti, v jaké byly uplatněny.

IV. 2. K obnově katastrálního operátu přepracováním a použitelné úpravě

[47] Jelikož námitky proti obsahu obnoveného operátu byly podány za účinnosti katastrálního zákona z r. 1992, Nejvyšší správní soud musel nejprve určit, které normy mají být ve věci aplikovány z hlediska jejich časové působnosti. Vzhledem k tomu, že

pokračování

katastrální zákon z r. 2013 neobsahuje v tomto směru relevantní přechodné ustanovení, otázku je třeba posoudit podle obecných zásad, především v souladu se zákazem retroaktivity právních norem.

[48] Pokud se týče posouzení oprávnění osob podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu i samotného posouzení důvodnosti námitek, je nutno vycházet z úpravy účinné v době obnovy katastrálního operátu přepracováním, která upravovala postup tohoto typu obnovy a stanovovala požadavky na tento typ obnovy kladené. Práva a povinnosti tvořící obsah právních vztahů týkajících se obnovy katastrálního operátu, mj. oprávnění podat námitky proti obnovenému operátu, byly určeny právní úpravou účinnou v době provádění, respektive vyhlášení platnosti obnovy katastrálního operátu, tj. katastrálním zákonem z r. 1992. Změna těchto práv a povinností případně způsobená budoucí právní úpravou (katastrálním zákonem z r. 2013 účinným od 1. 1. 2014) by tudíž představovala případ pravé retroaktivity, která je v zásadě vyloučena.

[49] Naproti tomu v řízení o námitkách správní orgány postupují podle předpisů účinných v době jejich rozhodování. V řízení o námitkách proto bylo namísto od 1. 1. 2004 postupovat v rozsahu, v němž tento předpis obsahuje zvláštní úpravu ve vztahu ke správnímu řádu, podle katastrálního zákona z r. 2013.

[50] Dále Nejvyšší správní soud považuje za nutné vyjádřit se k problematice obnovy katastrálního operátu a k institutu námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. Povahou obnovy podle katastrálního zákona z r. 1992 se zabýval zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, v usnesení ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 – 12. Podle něj je cílem tohoto druhu obnovy aktualizace operátu po stránce *formální* (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Jde o soubor úkonů evidenčního a technického rázu, který nesměřuje ke změně právních vztahů. Právní vztahy k pozemku by mohly být dotčeny jen tehdy, byla-li by jejich případná změna doložena listinou (zákon má na mysli listinu, ze které se podává existence právních skutečností, které mají za následek vznik, změnu nebo zánik právních vztahů, příp. rozhodnutí o takových skutečnostech, nikoliv listinu o opravě chyb nebo obnově katastrálního operátu – srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2007, č. j. 29 Ca 162/2005-52). Dotčená osoba se může domáhat určení průběhu hranice u obecného soudu v civilním soudním řízení. V řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu však takové nároky s úspěchem vznášet nelze.

[51] V rozsudku ze dne 6. 2. 2019, č. j. 1 As 401/2019-23, Nejvyšší správní soud uvedl, že z povahy obnovy katastrálního operátu přepracováním vyplývá, že dotčené osoby mohou namítat ve vztahu k vymezení hranic pozemků zejména pochybení katastrálního úřadu při použití výstupů dosavadní měřické činnosti, případně skutečnost, že katastrální úřad nezohlednil podklady, které měl při obnově katastrálního operátu k dispozici (např. doložený geometrický plán ve spojení s dohodou dotčených vlastníků o průběhu vlastnické hranice či příslušným rozhodnutím civilního soudu o průběhu této hranice).

[52] V rozsudku ze dne 13. 3. 2020, č. j. 2 As 264/2018-46, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že v procesu obnovy katastrálního operátu přepracováním katastrální úřad

rozhoduje pouze o tom, jak budou hranice jeho pozemků nadále vyznačeny v katastrální evidenci (evidovány), nikoli o podstatě a rozsahu vlastnického či jiného věcného práva. Jedinou změnou, ke které obnovou může dojít, je jiné *evidenční vymezení* hranic pozemků, jež stěžovateli náleží, nikoli hranice vlastnictví či existence jiného věcného práva. Přestože při úřední činnosti správních orgánů může dojít k jinému zakreslení pozemků stěžovatele do katastrální mapy oproti stavu dle pozemkového katastru, nemá to vliv na jeho vlastnická ani věcná práva, jichž se stěžovatel může domáhat cestou občanskoprávní žaloby. V civilním řízení přitom není případně chybné zakreslení do katastrální mapy překážkou posouzení existence vlastnictví i k části pozemku tvrzeně vlastněného stěžovatelem, který nebyl v rámci obnovy katastrálního operátu evidován podle představ stěžovatele. Změna evidence se však neobejde bez geometrického plánu. Závěry dovozené v tomto rozsudku ve vztahu k nesouladu evidence po obnově operátu s mapou pozemkového katastru lze vztáhnout i na tvrzený nesoulad takové evidence s analogovou katastrální mapou.

[53] Konečně v rozsudku ze dne 15. 1. 2021, č. j. 5 As 264/2019-24, pak Nejvyšší správní soud konstatoval, že při obnově katastrálního operátu přepracováním jsou hranice pozemků v terénu zaměřovány pouze výjimečně a veškeré ostatní hranice jsou do mapy v digitální podobě přebírány buď přímo z platné katastrální mapy vektorizací rastrového podkladu, nebo z již existující měřické dokumentace. Odkázal na závěry odborné literatury, podle níž základním podkladem pro tento typ obnovy je dosavadní katastrální mapa. Při přepracování jsou z dosavadní mapy zjištěny a do počítačově vedeného souboru zavedeny souřadnice všech lomových bodů hranic a nevzniká tedy fakticky nové mapové dílo, ale dosavadní mapové dílo je převedeno z pevné podložky do počítačového souboru. Ke kvalitativnímu zlepšení z pohledu přesnosti tak dochází maximálně v případě opravy zákresu na základě využití původní zeměměřické činnosti.

[54] K uvedenému Nejvyšší správní soud doplňuje, že podle § 63 odst. 1 katastrální vyhlášky č. 26/2007 Sb. se katastrální mapy, které jsou podle § 16 odst. 1 písm. b) této vyhlášky vedeny jako analogové mapy, obnovují přepracováním na digitální mapu nebo digitalizovanou mapu. Podle § 63 odst. 4 uvedené vyhlášky se souřadnice lomových bodů hranic parcel analogové mapy při obnově přepracováním:

- a) *převezmou z registru souřadnic těchto bodů evidovaných v katastru;*
- b) *vypočtou z výsledků dřívějšího geodetického nebo fotogrammetrického určení polohopisu v S-JTSK nebo v původním souřadnicovém systému, ve kterém bylo provedeno číselné zaměření přepracovávané katastrální mapy, nebo z výsledků měření dokumentovaných v záznamech podrobného měření změn v místním souřadnicovém systému;*
- c) *určí vektorizací rastrových souborů analogových map v S-JTSK nebo v jiném souřadnicovém systému transformovaných do S-JTSK, u nichž je eliminována deformace mapy, nebo*
- d) *určí kartometrickou digitalizací, pokud nelze užít postup podle písmene c), přičemž souřadnice se transformují do S-JTSK po mapových listech nebo po blocích*

(srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 3 As 80/2012-21).

Při obnově přepracováním se dále v souladu s § 63 odst. 3 písm. c) katastrální vyhlášky provede oprava zjištěných chyb v katastru (k opravě chyby srov. § 8 katastrálního zákona z r. 1992).

pokračování

[55] Podle § 19 odst. 1 katastrální vyhlášky z r. 2007 obsahuje dokumentace výsledků šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací („měřická dokumentace“) výsledky zeměměřických činností při a) správě podrobného polohového bodového pole, b) zjišťování hranic a podrobném měření využívaném pro katastr, c) projednání místních a pomístních názvů, uspořádané podle katastrálních území. Podle § 67 katastrální vyhlášky se pro účely katastru jakožto výsledky zeměměřických činností využívají zejména záznamy podrobného měření změn, geometrické plány a upřesněné přidělové plány, neměřické záznamy a výsledky podrobného měření pro obnovu katastrálního operátu.

[56] Podle Návodu pro obnovu katastrálního operátu a převod ze dne 20. 12. 2007, č. j. ČÚZK 6530/2007-22, se pro obnovu přepracováním na digitalizovanou mapu (KMD) využijí výsledky zeměměřických činností založené v měřické dokumentaci katastrálního pracoviště, především záznamy podrobného měření změn, které jsou výsledkem zeměměřických činností při vedení katastrální mapy (měřická část geometrického plánu, polní náčrt a s nimi související dokumentace, např. zápisník měřených údajů). Podobně Návod pro obnovu katastrálního operátu a převod ze dne 30. ledna 2015, č. j. ČÚZK-01500/2015-22, z něhož lze podpůrně vycházet, v bodu 6. 1. 3. uvádí, že pro obnovu přepracováním se využijí výsledky dřívější obnovy mapováním, operáty dřívějších pozemkových evidencí, další využitelné podklady z měřické dokumentace, doplněný vektorový hraniční polygon vyhotovený podle zvláštního pokynu k provedení vektorizace zobrazení průběhu katastrálních hranic a hranic obce, č. j. ČÚZK 908/2008 – 22, a výsledky zeměměřických činností pro tvorbu jiných informačních systémů s ověřenou přesností.

[57] Geometrickým a polohovým určením nemovitostí se přitom podle § 6 odst. 1 katastrální vyhlášky rozumí číselné vyjádření hranic pozemků, obvodů budov a vodních děl dané souřadnicemi lomových bodů, které byly určeny geodetickými nebo fotogrammetrickými metodami v S-JTSK, a spojnicemi těchto bodů, případně jen zobrazení hranic pozemků, obvodů budov a vodních děl v katastrální mapě.

[58] Z uvedeného vyplývá, že při obnově katastrálního operátu přepracováním analogové mapy je nutno za účelem správného zobrazení (geometrického a polohového určení) nemovitostí v digitalizované mapě (KMD) vycházet především z existujících souřadnic lomových bodů vedených v registru souřadnic, případně tyto souřadnice vypočítat z dřívějších geodetických měření nebo určit vektorizací rastru analogové mapy. Využitelnými podklady pro výpočet souřadnic lomových bodů, potažmo pro zakreslení hranic do katastrální mapy, jsou geometrické plány, respektive záznamy podrobného měření změn pro účely geometrických plánů, a obdobné výsledky zeměměřických činností provedené podle předpisů platných v minulosti, jsou-li dokumentované u katastrálního úřadu. Pokladem pro obnovu přepracováním naopak nemůže být dokumentace o vytyčení hranice v terénu (vytyčovací náčrt a protokol o vytyčení hranic). Vytyčení hranic by se podkladem pro změnu evidence v katastru mohlo stát pouze na základě doložení zpracovaného geometrického plánu pro průběh vytyčené nebo vlastníky upřesněné hranice a ohlášení vlastníka doloženého souhlasným prohlášením, ze kterého by byla zřejmá shoda vlastníků všech změnou dotčených pozemků na průběhu vytyčené nebo jimi upřesněné hranice (§ 85 odst. 4 a 6 katastrální vyhlášky).

[59] Při obnově katastrálního operátu přepracováním lze tudíž úspěšně namítat (zjednodušeně řečeno) pouze rozpor digitalizované mapy s dosavadní analogovou katastrální mapou a s výše uváděnými zeměměřickými údaji nacházejícími se v evidenci katastrálního úřadu, které při obnově katastrálního operátu přepracováním měly být použity. Veškeré námitky, jejichž podstatou je tvrzený nesoulad evidence katastru nemovitostí (digitalizované, popřípadě i dřívější analogové katastrální mapy, dokumentů v evidenci katastrálního úřadu, souboru popisných informací) se skutečným stavem (skutečným průběhem hranic, skutečným umístěním lomových bodů, existencí staveb, které v evidenci nejsou zobrazeny atd.) spadají *mimo předmět řízení o námitkách* proti obsahu obnoveného katastrálního operátu podle § 16 odst. 3 katastrálního zákona z roku 1992 (obdobně podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona z roku 2013).

[60] Aktivně legitimována k podání námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu je přitom v souladu s § 16 odst. 3 ve spojení s § 2 odst. 1 písm. d) *in fine* katastrálního zákona z r. 1992 pouze osoba, které svědčí vlastnické nebo jiné do katastru zapisované právo k nemovitosti, jejíž nesprávná evidence způsobená obnovou operátu je namítána. Výklad § 16 odst. 3, podle něhož by osoba, které svědčí vlastnické či jiné právo k nemovitosti dotčené obnovou, byla aktivně legitimována k podání námitek týkajících se všech jiných parcel dotčených obnovou, by vedl k neudržitelnému závěru, že k podání námitek jsou oprávněny i osoby, které na správnosti *evidence* obnovou dotčených nemovitostí nemají žádný oprávněný zájem.

[61] Jak již bylo řečeno, otázka rozsahu vlastnického práva a jiných do katastru zapisovaných práv k nemovitostem včetně práv s nimi souvisejících (například práva nezbytné cesty) je záležitostí soukromoprávní a relativně nezávislou na evidenci v katastru; o této otázce je oprávněn rozhodovat výhradně civilní soud. Evidenci v katastru nemovitostí proto nejsou přímo dotčena vlastnická ani jiná práva k nemovitostem, proto ani zájem na správné evidenci nemovitostí v katastru nemůže být odůvodněn tvrzeným dotčením takových práv (vč. například namítaného zúžení rozsahu práva nezbytné cesty). Tento zájem plyne především ze skutečnosti, že evidované geometrické určení nemovitosti v katastru je závazné pro právní jednání týkající se dané nemovitosti. To neznamená, že by například k převodu vlastnického práva k pozemku došlo pouze v hranicích evidovaných v katastru, neboť skutečný rozsah vlastnického práva je na evidenci v katastru relativně nezávislý v tom směru, že se jej lze případně domoci v občanskoprávním řízení (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2007, sp. zn. 22 Cdo 2271/2006, podle něhož vymezení parcely je jen evidenční záležitostí a nemůže ničeho měnit na vlastnickém právu k pozemku). Na základě právního jednání však bude případný nový vlastník do katastru zapsán k parcele s evidovaným geometrickým určením. Z toho plyne, že takový oprávněný zájem mají pouze osoby disponující k dotčené nemovitosti právy zapisovanými do katastru. Právě v těchto intencích je nutno vykládat i § 16 odst. 3 katastrálního zákona z r. 1992.

[62] Pro uvedený výklad svědčí dále potřeba konzistentní interpretace těch ustanovení katastrálního zákona z r. 1992, která určitá práva vyhrazují „vlastníkům a jiným oprávněným“. Podle § 8 odst. 5 upravujícího postup při opravě chyby v katastrálním operátu se vyžaduje souhlas vlastníka nebo jiného oprávněného s provedením opravy coby

pokračování

faktickým úkonem katastrálního úřadu. Vlastníkem a jiným oprávněným je zde nutno zjevně rozumět pouze osoby disponující příslušným právem k pozemku, jehož evidence v katastru má být opravena; výše nastíněný široký výklad termínu „vlastník a jiný oprávněný“ by zde vedl k absurdním důsledkům.

[63] Lze tak shrnout, že při posuzování námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu přepracováním podle katastrálního zákona z r. 1992 je nutno zodpovědět tyto základní otázky:

1. *Disponovala osoba podávající námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu týkající se určité nemovitosti vlastnickým nebo jiným do katastru zapisovaným právem k této nemovitosti?*
2. *Byla obnova katastrálního operátu přepracováním ve vztahu k dotčené nemovitosti provedena správně, tj.*
  - a. *existovaly chyby dosavadního katastrálního operátu, které obnovou měly být odstraněny, a tyto chyby obnovou odstraněny nebyly?*
  - b. *jsou obnovou dotčené nemovitosti po obnově přepracováním v digitalizované katastrální mapě evidovány s geometrickým a polohovým určením odpovídajícím dosavadním údajům katastru nemovitostí?*

Za účelem zodpovězení otázky sub. 2. b) je třeba dále posoudit:

- i. *zda byly při obnově vzaty v potaz dosavadní výsledky zeměměřických činností nacházející se v evidenci příslušného katastrálního úřadu (geometrické plány, respektive záznamy podrobného měření změn pro účely geometrických plánů, geodetická měření provedená dle předpisů platných v minulosti);*
- ii. *zda při procesu vektorizace rastru dosavadní mapy bylo dodrženo dosavadní geometrické a polohové určení parcel.*

IV. 3. Posouzení námitek stěžovatelky

[64] S ohledem na doposud uvedená kritéria Nejvyšší správní soud přistoupil k hodnocení kasačních námitek.

[65] Na prvním místě se Nejvyšší správní soud musí zabývat tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku. Podstatou nepřezkoumatelnosti totiž je vyloučení možnosti věcně přezkoumat napadené rozhodnutí. Z rozhodnutí stíženého touto vadou nelze seznat, jaký skutkový stav vzal orgán aplikující právo za rozhodný a jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech a jak se vypořádal s pro věc podstatnou žalobní argumentací (srov. rozsudky NSS ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-75, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015-45, atp.).

[66] K otázce nepřezkoumatelnosti existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu. Z té vyplývá, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Zároveň není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitek účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění

rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Správní orgány ani soudy nejsou povinny vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43; uvedený názor byl aprobován i Ústavním soudem v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).

[67] Ve světle uvedeného Nejvyšší správní soud neshledal důvodným namítaný nedostatek důvodů napadeného rozsudku. Jak ve skutkové, tak v právní rovině je odůvodnění krajského soudu zcela dostatečné. Krajský soud srozumitelně uvádí, z jakých skutečností vyšel a proč tvrzení stěžovatelky neobstojí. Zároveň podrobně zdůvodnil své právní závěry, především závěry týkající se nedůvodnosti námitek stěžovatelky proti obsahu obnoveného operátu ve vztahu k parcelám č. 547/4, 547/5 a 547/9 a nedostatku legitimace stěžovatelky k podání námitek ve vztahu k parcelám ostatním. Tvrzený nedostatek vypořádání žalobní námitky stěžovatelky týkající se výkladu termínu „jiný oprávněný“ poté stěžovatelka sama vyvrací, když zároveň namítá, že napadený rozsudek tento termín vykládá mimořádně úzce. K námitce, že se napadený rozsudek nevypořádává s námitkami ohledně parcel č. 686/1 a 512, lze pouze připomenout, že o námitkách týkajících se těchto parcel katastrální úřad rozhodl tak, že se řízení v dané části zastavuje, a to s poukazem na nedostatek legitimace žalobkyně k podání námitek. Otázkou legitimace žalobkyně k podání námitek se přitom krajský soud, jak řečeno, dostatečně zabýval.

[68] Nesrozumitelnost napadeného rozsudku stěžovatelka v kasační stížnosti vymezuje vágním až nesrozumitelným způsobem (námitka týkající se bodu 26 odůvodnění napadeného rozsudku), potažmo ji dovozuje z údajného protimluvu žalovaného, ačkoli – jak řečeno – kasační stížnost směřuje proti rozsudku krajského soudu. Tak je tomu u tvrzeného protimluvu žalovaného spočívajícího v tom, že nejprve podle něj správní orgány rozhodují o tom, jak bude evidována hranice, následně však dle žalovaného nemohou rozhodovat o průběhu hranic (který navíc ve skutečnosti protimluvem není – srov. výše k rozdílu rozhodování o evidenci v katastru a rozhodování o rozsahu vlastnického práva, tedy i skutečném průběhu hranic). Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani tvrzeným dílčím (až marginálním) rozporům v několika jednotlivých tvrzeních napadeného rozsudku. Zaprvé by tyto dílčí rozpory v kontextu podrobného odůvodnění napadeného rozsudku nemohly vést k jeho zrušení pro nepřezkoumatelnost, za druhé vycházejí spíše z neporozumění či nedůsledné interpretace napadeného rozsudku stěžovatelkou. Tak je tomu v případě tvrzené nesrozumitelnosti ohledně vysvětlení vzniku bodu 327-68, jakož i bodu 124-65, kde stěžovatelka cituje část bodu 52 odůvodnění napadeného rozsudku. Po citované pasáži totiž napadený rozsudek pokračuje právě vysvětlením způsobu vytvoření bodu 124-65 a toho, proč tento bod není totožným s původním bodem trojmezí parcel č. 502, 686 a 547/5. Ani tyto námitky tudíž nejsou důvodné.

[69] Ve věcné rovině je podstata případu stěžovatelky relativně jednoduchá. Jde v něm zaprvé o to, zda byly parcely č. 547/4, 547/5 a 547/9 dotčeny nesprávným postupem obnovy katastrálního operátu přepracováním a v důsledku toho nesprávně evidovány v digitalizované katastrální mapě. Zadruhé jde o otázku oprávnění stěžovatelky podat

pokračování

námítky proti obsahu obnoveného operátu týkající se nemovitostí, které stěžovatelka nevlastní a nedisponuje k nim ani jiným právem zapisovaným do katastru.

[70] Druhá otázka byla žalovaným a následně krajským soudem správně posouzena tak, že stěžovatelka k podání námitek oprávněna nebyla, neboť v souladu s výše předestřeným výkladem nebyla „jinou oprávněnou“ ve smyslu § 16 odst. 3 katastrálního zákona z r. 1992. Důvodnost námitek týkajících se parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9 byla žalovaným a následně krajským soudem rovněž posouzena korektně. Jak žalovaný, tak krajský soud správně poukázaly na to, že hranice těchto parcel s parcelami č. 547/11 a 686/2 byly zaměřeny stykovým geometrickým plánem a tvořily obvod pozemkové úpravy z roku 2004. Určení těchto hranic spolu s určením příslušných lomových bodů bylo do digitalizované mapy pouze převzato. Proto ani námitka týkající se nesprávného určení bodu 124-65, k jehož zaměření došlo stykovým geometrickým plánem a jehož souřadnice obnovou operátu z roku 2013 nebyly měněny, nemohla být důvodná.

[71] Pokud se týče zbylých hranic parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9, které byly určeny vektorizací rastru analogové mapy, žalovaný i krajský soud ze soutisků ověřili, že geometrické a polohové určení těchto parcel odpovídá dosavadní katastrální mapě i bývalé mapě pozemkového katastru. Pokud se stěžovatelka odvolávala na vytyčovací náčrty a protokoly o vytyčení hranic, je nutno připomenout výše uvedené: dokumentace o vytyčení hranice v terénu nepředstavuje podklad, z něhož by při obnově katastrálního operátu přepracováním bylo možno vycházet. Nesouhlasila-li stěžovatelka se zobrazením hranic uvedených parcel již v analogové katastrální mapě, mohla využít zpřesnění jejich určení cestou zpracování geometrického plánu a následného zápisu změny do katastru nemovitostí. V tom případě by ovšem bylo třeba souhlasného prohlášení vlastníků dotčených nemovitostí; bez tohoto prohlášení by změna určení v katastru mohla být provedena pouze na základě rozhodnutí soudu určujícího rozsah vlastnických práv k dotčeným nemovitostem. Stěžovatelka se však příslušného zápisu do katastru před obnovou nedomáhala.

[72] Pokud se konečně týče výměr parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9, tyto byly v souladu katastrální vyhláškou vypočteny z jejich geometrického určení v digitalizované mapě. Rozdíl takto zjištěné výměry s původně evidovanou výměrou, které se zřejmě dovolává stěžovatelka, však nepřekročil mezní odchylky stanovené v bodu 14.9 přílohy vyhlášky č. 26/2007 Sb., proto jsou v katastrálním operátu i po obnově nadále uvedeny výměry evidované před obnovou. K tomu je třeba pouze podotknout, že samotný rozdíl výměr vypočtených z nového geometrického určení parcel určeného při obnově přepracováním a výměr evidovaných před obnovou nijak neindikuje, že nově evidované geometrické určení příslušných parcel je chybné. I při přepracování operátu může s ohledem na při obnově použitelné podklady v evidenci katastrálního úřadu a způsob provedení vektorizace dojít ke zpřesnění geometrického určení parcel (např. jiným určením lomových bodů podle dřívějších zaměření) a na základě toho i ke změně výměry. Právě proto se porovnávají mezní odchylky původně a nově evidovaných výměr v souladu s katastrální vyhláškou č. 26/2007 Sb.. Rovněž je třeba připomenout, že výměra není závazným údajem katastru nemovitostí, neboť se – jak řečeno – odvozuje od geometrického určení parcel.

[73] Zbylé kasační námitky míří na tvrzená procesní pochybení žalovaného, respektive krajského soudu. Nejvyšší správní soud nepřisvědčil námitce, že stěžovatelka v řízení před krajským soudem, potažmo před žalovaným, nemohla prokázat svá tvrzení, neboť neměla přístup do příslušné evidence katastru nemovitostí. Krajský soud tuto námitku dostatečně vypořádal a uvedl, že správní orgány stěžovatelce nijak nebránily v tom, aby do spisu nahlížela, seznámila se s podklady rozhodnutí a k věci se v průběhu řízení vyjadřovala. Stěžovatelka tak ostatně činila, jak dokládá její další námitka přílohou č. 15 správního spisu žalovaného sp. zn. ZKI-LI-O-7/184/2014 označenou jako „SOUTISK“, která měla prokazovat nesprávnost zakreslení pozemků stěžovatelky v digitalizované mapě. K této námitce lze pouze podotknout, že se v uvedeném spisu skutečně nacházejí dvě kopie původních listin č. 2/30 a 2/31 správního spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR-1394/2013, které jsou označeny jako „soutisk KMD – PK“, respektive „soutisk KMD – rastr KN“. Jak plyne z jejich názvu, jde o dva soutisky digitalizované mapy po obnově – jednou s mapou pozemkového katastru, jednou s původní katastrální mapou – které naopak dokazují správnost geometrického určení parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9 po obnově přepracováním.

[74] Ani námitkám poukazujícím na vady zjištění skutkového stavu krajským soudem Nejvyšší správní soud nepřisvědčil. Zásadní podklady pro vypořádání námitek týkajících se evidence výše uvedených parcel v digitalizované mapě představují kromě uvedených soutisků stykový geometrický plán a rozhodnutí o pozemkové úpravě z r. 2004, jakož i příslušné seznamy souřadnic lomových bodů, které se nacházejí ve správním spisu. Jak žalovaný, tak krajský soud svá skutková zjištění založili právě na těchto podkladech.

[75] Nejvyšší správní soud neshledal v postupu krajského soudu ani rozpor se zásadou koncentrace řízení upravenou v § 71 odst. 2 s. ř. s. Námitky, jimiž se s poukazem na tuto zásadu krajský soud odmítl zabývat (srov. výše bod 23) stěžovatelka v žalobě neuplatňovala. Ani případný opačný závěr by však na věci nemohl ničeho změnit. Podstatné námitky stěžovatelky týkající pochybení žalovaného stran posouzení nesprávnosti evidence parcel č. 547/4, 547/5 a 547/9 po obnově přepracováním, respektive nedostatku legitimace k podání námitek týkajících se parcel č. 512, 686/1 a 686/2, krajský soud podrobně vypořádal. Další námitky (zmenšení parcel při provedení pozemkové úpravy) pak mířily zcela mimo předmět řízení o námitkách podle § 16 odst. 3 katastrálního zákona z r. 1992.

[76] Věcná správnost posouzení věci krajským soudem konečně není dotčena ani tím, že krajský soud při hodnocení žalobní námitky týkající se námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu aplikoval katastrálního zákona z r. 2013, ačkoli měl správně postupovat podle katastrálního zákona z r. 1992. Jak plyne z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 7. 2009, č. j. 8 Afs 51/2007-87, soud nezruší takové rozhodnutí, u něhož je možné bez rozsáhlejšího doplňování řízení dospět k závěru, že i přes užití práva, které na věc nedopadá, by výsledek řízení při užití odpovídajícího práva byl týž. Krajský soud zaprvé v odůvodnění napadeného rozsudku cituje ustanovení katastrálního zákona z r. 2013 a uvádí, že identickou úpravu obsahoval katastrální zákon z r. 1992. Obdobně krajský soud odkazuje jak na vyhlášku č. 357/2013 Sb. o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), tak na katastrální vyhlášku č. 26/2007 Sb. V posuzované věci je relevantní úprava katastrálního zákona z r. 1992 s úpravou katastrálního zákona z r. 2013

pokračování

prakticky totožná. Totéž platí pro vyhlášky tyto zákony provádějící. Současně krajský soud vycházel ze závěrů judikatury a odborné literatury, které jsou na posuzovanou věc použitelné. Uvedená vada proto není dostatečná pro zrušení napadeného rozsudku.

IV. 5. Odkladný účinek kasační stížnosti

[77] Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o stěžovatelčině návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože ve věci bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

[78] Vzhledem k tomu, že nebyl naplněn žádný ze stěžovatelkou tvrzených kasačních důvodů, Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[79] Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

[80] Protože Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za tento návrh.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2022

David Hipšr
předseda senátu